

A Gergely Család Barátaival

Megint nem vagyok biztos benne, melyik pár a szülők. Néztétek meg alaposan. Ez egy nyaraláskor készült Visegrádon. A szüleim állnak jobbra, mi az öcsémmel elől ülünk. A nyarat mindig Visegrádon töltöttük. A szüleim is két hónapig kint voltak Visegrádon. Apuka minden nap kijárt. Minden nap reggel hétkor ment Pestre az irodába, este hétkor megjött. Mi meg az összes háztartási alkalmazott kint voltunk. Vonattal jártunk. Propelleressel mentünk át Nagymarosra, Nagymarosról pedig vonattal. A visegrádi nyaralónk egy nagyon szép ötszobás, fürdőszobás, konyhás, személyzeti szobás ház volt, és volt külön egy kétszoba-konyhás ház, ami házmesterlakásként funkcionált. Télen a házmester mindig bement a mi lakásunkba lakni, mert az fűthető volt. Ahogy befejeződött az iskola egy pénteki napon, szombaton már kimentünk, és amikor kezdődött az iskola, akkor hazajöttünk. Apuka imádott Visegrádon lenni. Apuka Visegrádból nem adott volna egy órát sem, azt úgy imádta. Minden áldott nap bejött az irodájába reggel hétkor vonattal, és minden este kijött hét órakor. Annyira imádta, hogy kijárt csak aludni. Anyuka egész nyáron végig ott volt. És kint volt a szakácsnő, szobalány, kisasszony. Mindenki kint volt, teljesen kint ment a háztartás, nem kellett kivinni egy villát, egy kanalat, úgy fel volt szerelve, mint a pesti lakásunk. Itt volt bevásárlás, mert Visegrádon nem küldtek semmit házhoz. Csak a csirkét hozták a vidéki asszonyok. Mindig két csirke volt összefogva a lábánál, és volt egy csirkeketrecünk, és a házmesterné levágta őket. Akkor anyuka vett egy vesepecsenyét, és akkor azt ettük napokig. Meg a libát házhoz hozták Visegrádon a parasztasszonyok. Meg a tejet, azt is házhoz hozták. Ezek nem voltak kóser dolgok, de mi nem ettünk kósert. Visegrádon nagyon színes társadalmi életet éltünk. Teniszezni jártunk együtt, biciklitúrákra jártunk együtt, evezni jártunk együtt, úszni. Minden nap beúszunk a kisoroszi szigetspiccre. Annak idején ez egy luxusnyaralás volt. De nem úgy, hogy sok pénz luxus, hanem minden sportlehetőség meg volt adva, társasági-társadalmi lehetőség. Amikor nagylány voltam, akkor nem nagyon imádtam, mert jobban szerettem volna utazni meg menni, de ideális volt gyerekeknek ott nyaralni. És ott tényleg nagyon-nagyon jók voltak a körülmények, és soha nem volt konfliktus zsidók és keresztények között. Soha, pedig svábok voltak. A keresztény barátaink vállaltak minket. Nem volt konfliktus, hogy zsidó, keresztény. Egészen, mondjuk, 1940-ig.

Mert volt egy plébános, a Helf Feri bácsi, aki rettentő rendes volt. Minden apukával tarokkozott. Ott nem volt semmi differencia, hogy zsidók és keresztények. Ott a békés egymás mellett élés volt, össze volt olvasztva mind a két oldal. Nagyon jó volt. Anyukának meg ott voltak a barátnői. És a pesti barátaink is kijöttek néha. Volt, hogy az egész osztály kijött. Apukához meg kijött az egész Hungária Vívóklub. De volt, hogy kijött a Kabos Bandi, a Gerevich Ali, kijött az egész vívótársadalom. És ott ebédelték nálunk. Húsz ember részére lett ebéd készítve. Úgyhogy kijöttek tízkor, és kettőre húszan ebédeltünk. Apuka bridzspartira meg tarokkpartira járt. Volt egy Koós Géza nevű hajóskapitány, akkor a Fodor Lajos bácsi, hatvani zsidó ügyvéd, Blauner Mór pesti zsidó ügyvéd, az Ügyvédi Kamara főtitkára. Akkor a Sára Béla, aki a polgármestere volt a hatodik kerületnek, akkor a zsidó Kocsis gyógyszerészék, akkor Gombos Gézáék, akkor a Gödrösiék. Rengetegen. Senkinek nem volt külön programja, mindig valakinél összejöttek. De a budapesti társaság az más volt, mint a visegrádi. Néha vasárnaponként kijött a pesti barátokból egy-két házaspár. Vagy kijött egy hétre valaki a férjével. Nagyon jó barátja volt a szüleimnek a Szilaveczy Lajos. A testvére volt Budapest főkapitánya, Szilaveczy Aladár. A Szilaveczy Lajos pedig országos rendőrfőkapitány volt, és a felesége zsidó volt. A Zsuzsi néni. Aztán lent nyaralt anyuka nővére, a Gréti és a lánya is. Ő sokszor lent nyaraltak Vácról. A visegrádi nyaralás alatt egy hétre el kellett mennem az Elza nénihez, Vácra.